

KDB:8
NVE|0055
V|1945

Tillatelse

for

Trondheim Elektrisitetsverk

til å regulere Stuesjø i Tydal.

Gitt ved Ministerpresidentens vedtak 2 november 1944

Ved Ministerpresidentens vedtak 2 november 1944 er det bestemt:

1. I henhold til vassdragsreguleringsloven 14 desember 1917 tillates det Trondheim Elektrisitetsverk å gjennomføre en regulering av Stuesjø i Tydal i det vesentlige overensstemmende med søknad 4 mars 1944.
2. Tillatelsen gis på de betingelser som er inntatt i Trafikkdepartementets foredrag 2 november 1944.
3. Det oppstilles manøvreringsreglement for reguleringen overensstemmende med det utkast som er inntatt i Trafikkdepartementets foredrag av 2 november 1944 som gjeldende inntil videre.

BETINGELSER

for tillatelse for Trondheim Elektrisitetsverk til å regulere Stnesjø i Tydal.

Fastsatt ved Ministerpresidentens vedtak 2 november 1944.

1.

Reguleringskonsesjonen gis på ubegrenset tid.

Dersom vassfall der ikke tilhører staten eller norske kommuner deltar i reguleringen eller blir medeiere i reguleringsanlegget, gjelder konsesjonen for disses vedkommende i femti år fra konsesjonens datum. Ved konsesjonstidens utløp tilfaller disse vassfalleieres andeler i reguleringsanlegget staten uten vederlag.

Reguleringskonsesjonen kan ikke overdras.

Det utførte reguleringsanlegg eller andeler deri kan ikke avhendes, pantsettes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg uten i forbindelse med vassfall i samme vassdrag nedenfor anlegget.

Anlegget må ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

2.

I det 35te år etter at konsesjonen er gitt, skal staten kunne innløse de andeler i reguleringsanlegget som måtte tilhøre eiere for hvem reguleringstillatelsen er tidsbegrenset. Benytter staten seg ikke herav, skal den i det 10. år deretter ha samme adgang. Bestemmelsen om innløsning må være meldt reguleringsanleggets eier 5 år i forvegen. Innløsningssummen blir å beregne under hensyn til at grunnstykker og rettigheter samt vannbygningsarbeider og hus har en verdi svarende til hva de bevislig har kostet ved ervervelsen med fradrag for amortisasjon etter en amortisasjonstid av 50 år. For annet tilbehør beregnes den tekniske verdi etter skjønn på statens bekostning.

Anlegget skal ved innløsningen være i fullt driftsmessig stand. Hvorvidt så er tilfelle, avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn av uvillige menn på statens bekostning.

Konsesjonæren plikter på sin bekostning å

utføre hva skjønnnet i så henseende måtte bestemme.

3.

For den øking av vannkraften, som innvinnes ved reguleringen, skal det erlegges følgende årlige avgifter:

Til staten kr. 0.50 pr. naturhesterkraft.

Til de fylkes-, herreds- og bykommuner, som departementet bestemmer, kr. 1.— pr. naturhesterkraft.

Økingen av vannkraften beregnes på grunnlag av den øking av vassdragets lågvassføring som reguleringen antas å ville medføre utover den vassføring som har kunnet påregnes år om annet med den tidligere bestående regulering i vassdraget. Ved beregningen av denne øking forutsettes det at magasinene utnyttes på en sådan måte at vassføringen i lavvannsperioden blir så jevn som mulig. Hva der i hvert enkelt tilfelle skal anses som den ved reguleringen innvunne øking av vannkraften, avgjøres med bindende virkning av departementet.

Plikten til å erlegge de ovenfor omhandlede avgifter inntreffer etter hvert som den ved reguleringen innvunne vannkraft tas i bruk.

4.

Nærmere bestemmelser om betalingen av avgifter etter post 3 og om kontroll med vannforbruket samt angående avgivelse av kraft, jfr. post 19, skal med bindende virkning for hvert enkelt tilfelle fastsettes av vedkommende departement. Avgifter har samme pantsikkerhet som skatter på fast eiendom og kan innføres på samme måte som disse. Etter forfall svares 6 % rente.

5.

Konsesjonæren plikter å forelegge vedkommende departement detaljerte planer med for-

nødne opplysninger, beregninger og omkostningsoverslag vedkommende reguleringsanlegget. Planene skal approberes av departementet. Anlegget skal til enhver tid holdes i fullt driftsmessig stand. Dets vedlikehold og drift undergis offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anleggets eier.

6.

Til driften skal utelukkende anvendes funksjonærer og arbeidere som har norsk innføds- eller statsborgerrett.

Vedkommende myndighet kan dog tillate unntagelser fra regelen når behovet for spesiell fagkunnskap eller øvelse eller andre avgjørende hensyn gjør det nødvendig eller særlig ønskelig.

Såfremt ikke offentlige hensyn taler derimot, kan fremmede arbeidere også tillates benyttet når de har hatt fast bopel i riket i det siste år.

For hver dag noen i strid med foranstående bestemmelser er i konsesjonærens tjeneste, erlegges til statskassen en løpende mulkt stor inntil kr. 50.00 — femti kroner — for hver person.

7.

Konsesjonæren skal ved driften av anlegget anvende norske varer for så vidt disse kan fås like gode, tilstrekkelig hurtig — herunder forutsatt at der er utvist all mulig aktsomhet med hensyn til tiden for bestillingen — samt til en pris som ikke med mer enn 10 % overstiger den pris med tillagt toll, hvortil de kan erholdes fra utlandet. Er det adgang til å velge mellom forskjellige innenlandske tilbud, antas det tilbud som representerer det største innen landet fallende arbeide og produserte materiale, selv om dette tilbud er kostbarere, når bare ovennevnte prisdifferens — 10 % — i forhold til utenlandsk vare ikke derved overstiges.

Toll og pristillegg tilsammen forutsettes dog ikke å skulle overstige 25 % av den utenlandske vares pris (eksklusiv toll). I tilfelle av tvist herom avgjøres spørsmålet av departementet.

Vedkommende departement kan dispensere fra regelen om bruk av norske varer, når særlige hensyn gjør det påkrevd.

For overtredelse av bestemmelsene i nærværende post erlegges konsesjonæren for hver gang etter avgjørelse av vedkommende departement en mulkt av inntil 15 — femten % av verdien. Mulkten tilfaller statskassen.

8.

Forsikring tegnes fortrinnsvis i norske selskaper, hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utenlandske.

9.

Arbeiderne må ikke pålegges å motta varer istedenfor penger som vederlag for arbeid eller pålegges noen forpliktelse med hensyn til innkjøp av varer (herunder dog ikke sprengstoff, verktøy og andre arbeidsmaterialer). Verktøy og andre arbeidsredskaper, som utleveres arbeiderne til benyttelse, kan bare kreves erstattet, når de bortkastes eller ødelegges og da bare med deres virkelige verdi beregnet etter hva de har kostet konsesjonæren med rimelig fradrag for slitasje. Hvis konsesjonæren holder handelsbod for sine arbeidere, skal nettooverskuddet etter revidert årsregnskap anvendes til almennyttig øyemed for arbeiderne. Anvendelsen fastsettes etter samråd med et av arbeiderne oppnevnt utvalg, som i tilfelle av tvist kan forlange saken forelagt for vedkommende departement til avgjørelse.

Konsesjonæren skal være ansvarlig for at hans kontraktører oppfyller sine forpliktelser overfor arbeiderne ved anlegget.

10.

Konsesjonæren er forpliktet til når vedkommende departement forlanger det, på den måte og på de vilkår som departementet bestemmer, å skaffe arbeiderne den til enhver tid nødvendige lægehjelp.

11.

Konsesjonæren er i fornøden utstrekning forpliktet til på rimelige vilkår og uten beregning av noen fortjeneste å skaffe arbeiderne og funksjonærene sunnt og tilstrekkelig husrom etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement.

Konsesjonæren er ikke uten vedkommende departements samtykke berettiget til i anledning av arbeidstvistigheter å oppsi arbeiderne fra bekvemmeligheter eller hus leid hos ham. Unødvendig om hvorvidt oppsigelse skyldes arbeidstvist avgjøres med bindende virkning av departementet.

12.

Konsesjonæren er forpliktet til etter avgjørelse av vedkommende departement å erstatte vedkommende fattigkommune dens utgifter til fattigunderstøttelse av de ved anlegget ansatte arbeidere og deres familier.

13.

Konsesjonæren er forpliktet til i den utstrekning som fylkesvegstyret bestemmer, å erstatte utgiftene til vedlikehold og istandsettelse av offentlige veger og bruer, hvor disse utgifter an-

tas å bli særlig økt på grunn av anlegget. Ve-
ger og bruer som konsesjonæren anlegger, skal
stilles til fri avbenyttelse for almenheten, for
så vidt departementet finner at dette kan skje
uten vesentlige ulemper for anlegget.

Konsesjonæren skal videre utføre de foran-
staltninger som fylkesvegstyret finner nødven-
dig for så vidt mulig å avhjelpe skade og ulem-
pe, som for almenheten måtte oppstå på is- og
vinterveger.

Fylkesvegstyrets avgjørelse kan innankes for
departementet.

14.

Innen reguleringen tas i bruk skal konsesjo-
næren til fremme av fisket i vassdraget opp-
rette et fond, hvis størrelse fastsettes til 10 000
kroner.

15.

Ved damanlegget skal det tillates truffet mi-
litære foranstaltninger for sprengning i krigs-
tilfelle, uten at anleggets eier har krav på godt-
gjørelse eller erstatning for de herav følgende
ulemper eller innskrenkninger med hensyn til
anlegget eller dets benyttelse. Anleggets eier
må uten godtgjørelse finne seg i bruk av an-
legget, som skjer i krigsøyemed.

16.

Vannslipningen skal fortrinsvis skje etter be-
hovet for Brautfossen og Kistafossen i Nes,
dog kan den inntil disse er utbygd foregå etter
behovet for kraftverkene nedenfor Selbusjøen.

Nærmere bestemmelse om vannslipning blir
å innta i et reglement som departementet på
forhånd utferdiger.

Viser det seg at slipningen etter dette regle-
ment medfører skadelige virkninger av omfang
for almene interesser, kan departementet uten
erstatning til konsesjonæren, men med plikt
for denne til å erstatte mulige skadevirkninger
for tredjemann, fastsette de endringer i regle-
mentet som finnes nødvendig.

En norsk statsborger, som vedkommende de-
partement godtar, skal forestå manøvreringen.
Ekspropriasjonsskjønn kan ikke påbegynnes før
reglementet er fastsatt.

For så vidt vannet slippes i strid med regle-
mentet, kan konsesjonæren pålegges en tvangs-
mulk til staten av inntil kr. 1 000.00 for hver
gang etter departementets nærmere bestem-
melse.

17.

Reguleringsanleggets eier skal etter nærmere
bestemmelse av departementet utføre de hydro-
grafiske iakttagelser, som i det offentlige in-
teresse finnes påkrevd, og stille det innvunne

materiale til disposisjon for det offentlige. Den
tillatte oppdemningshøyde og den tillatte lave-
ste tapningsgrense betegnes ved faste og tyde-
lige vannstandsmerker, som det offentlige god-
kjenner.

Kopier av alle karter, som konsesjonæren
måtte la oppta i anledning av anlegget, skal til-
stilles Norges Geografiske Opmåling med opp-
lysning om hvordan målingene er utført.

18.

Eieren skal uten vederlag for det utførte an-
legg finne seg i enhver ytterligere regulering
i vedkommende vassdrag, som ikke forringer
den tillatte regulerings effekt.

19.

De vassfalls- og brukseiere som benytter seg
av det ved reguleringen innvunne driftsvann, er
forpliktet til å avgi til den eller de kommuner,
derunder også fylkeskommuner, som departe-
mentet bestemmer, etter hvert som utbygging
skjer, inntil 10 pst. av den for hvert vassfall
innvunne øking av kraften (beregnet som angitt
i post 3). Staten forbeholdes rett til å
erholde inntil 5 pst. av kraften.

Når 30 år er forløpet fra konsesjonens med-
delelse, kan de kommuner hvis interesser be-
røres av reguleringen, uansett den ovenfor
betingede prosent for kraftavgivelse og uten
hinder av den foran fastsatte begrensning, med
departementets samtykke, etter hvert som kraft
blir ledig, kreve avgitt fra de av vassdragets
vassfall der tilhører norske kommuner, ytter-
ligere kraft, så vidt fornødent til å dekke deres
eget behov eller til å forsyne deres innvånere
med kraft til lys, varme, gårdsdrift, håndverk
eller småindustri.

Kraften avgis i den form hvori den produ-
seres.

Elektrisk kraft uttas etter departementets
bestemmelse i kraftstasjonen eller fra fjern-
ledningen eller fra ledningsnettet, hva enten
ledningene tilhører reguleringsanleggets eier
eller andre. Forårsaker kraftens uttagelse av
ledningene økte utgifter, bæres disse av den
som uttar kraften, enten dette er staten eller
en kommune. Avbrytelse eller innskrenkning
av leveringen, som ikke skyldes vis major,
streik eller lockout, må ikke skje uten departe-
mentets samtykke.

Kraften leveres etter en maksimalpris bereg-
net på å dekke produksjonsomkostningene —
deri innbefattet 6 prosent rente av anleggs-
kapitalen — med tillegg av 20 prosent. Hvis
prisen beregnet på denne måte vil bli uforholds-
messig høy, fordi bare en mindre del av den
kraft vassfallet kan gi er tatt i bruk, kan dog

kraften i stedet forlanges avgitt etter en maksimalpris som svarer til den gjengse pris ved bortleie av kraft i distriktet. Maksimalprisen fastsettes ved overenskomst mellom vedkommende departement og konsesjonæren eller i mangel av overenskomst ved skjønn. Denne fastsettelse kan så vel av departementet som av konsesjonæren forlanges revidert hvert 5 år. Hvis eieren leier ut kraft, og kraften til kommuner eller stat kan uttas fra kraftledning til noen av leietagerne, kan kommunen eller staten i ethvert tilfelle forlange kraften avgitt til samme pris og på samme vilkår som leierne av liknende kraftmengder under samme forhold.

Eieren har rett til å forlange et varsel av 1 år, for hver gang kraften uttas.

Oppsigelse av konsesjonskraft kan skje med 2 års varsel. Oppsagt kraft kan ikke seinere forlanges avgitt.

20.

Departementet kan under særlige omstendigheter gi en vassfalls- eller brukseier, som ikke er medeier i reguleringsanlegget, tillatelse til å benytte driftsvann, som er innvunnet ved reguleringen, mot en årlig godtgjørelse til reguleringsanleggets eier. Denne godtgjørelse skal i tilfelle av tvist fastsettes av departementet.

21.

Det påhviler konsesjonshaveren i den utstrekning, hvori dette kan skje uten urimelige ulemper og utgifter, å unngå ødeleggelser av plante- og dyrearter, geologiske og mineralogiske dannelser samt i det hele naturforekomster og steder, som kan antas å ha vitenskapelig

eller historisk betydning. Såfremt sådan ødeleggelse som følge av arbeidenes fremme i henhold til foranstående ikke kan unngås, skal Landsforeningen for naturfredning i Norge i betimelig tid på forhånd underrettes om saken.

Konsesjonshaveren plikter ved planleggingen og utførelsen av anleggene — i den utstrekning det kan skje uten urimelige ulemper og utgifter — å dra omsorg for at de ferdige anlegg virker minst mulig skjemmende i terrenget.

Om nærværende bestemmelse gis vedkommende ingeniører eller arbeidsledere fornøden meddelelse.

22.

Reguleringsanleggets eier underkaster seg de bestemmelser som til enhver tid måtte bli truffet av vedkommende departement til kontroll med overholdelsen av oppstilte betingelser.

De med kontrollen forbundne utgifter erstattes det offentlige av reguleringsanleggets eier etter nærmere av vedkommende departement fastsatte regler.

23.

Alle heftelser som hviler på anlegget, faller bort, når og i den utstrekning det i henhold til reguleringskonsesjonen går over til staten eller innløses av denne.

24.

Reguleringskonsesjonen skal tinglyses i de tinglag hvor anlegget er beliggende. Vedkommende departement kan bestemme at et utdrag av konsesjonen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdraget, for hvilke reguleringen kan medføre forpliktelser.

Manøvreringsreglement

for regulering av Stuesjø i Tydal.

Fastsatt ved Ministerpresidentens vedtak av 2. november 1944.

1.

Reguleringsgrensene er:

Øvre kote	607,3
Nedre —	604,0

Reguleringshøyde 3,3 m

Reguleringsgrensene skal betegnes ved faste og tydelige vannstandsmerker som det offentlige godkjenner.

2.

Det avgis vann til den alminnelige fløtning overensstemmende med de ved overenskomst eller skjønn fastsatte bestemmelser.

3.

Det skal ved manøvreringen has for øye at vassdragets tidligere flomvassføring ikke forøkes og at den naturlige lågvassføring ikke forminskes til skade for andres rettigheter. Ved vannslipningen skal det tas særlig hensyn til at isforholdene i vassdraget ikke forverres. For øvrig skal den fortrinsvis skje etter behovet for Brautfossen og Kistafossen i Nea, dog kan den inntil disse er utbygd foregå etter behovet for kraftverkene nedenfor Selbusjøen.

4.

Til å forestå manøvreringen antas norsk statsborger som godtas av vedkommende departement.

Norges Vassdrags- og elektrisitetsvesen kan bestemme hvor damvokteren skal bo og om han skal ha telefon i sin bolig.

5.

Det skal påses at reguleringsanlegget til enhver tid er i god stand og at flomløpet ikke hindres av is eller liknende.

Det føres protokoll over manøvreringen og avleste vannstander samt observeres og noteres, om det forlanges, regnmengder, temperatur m. v. Avskrift av protokollen sendes ved hver måneds utgang til Norges Vassdrags- og elektrisitetsvesen.

6.

Viser det seg at slipningen etter dette reglement medfører skadelige virkninger av omfang for almene interesser, kan Departementet uten erstatning til konsesjonæren, men med plikt for denne til å erstatte mulige skadevirkninger for tredjemann, fastsette de endringer i reglementet som finnes nødvendig.